

POVJERENIK ZA INFORMIRANJE

**ANALITIČKO IZVJEŠĆE O PRAĆENJU PROVEDBE
ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA
br. 4/2017**

**Provedba savjetovanja s javnošću u tijelima državne uprave i uredima Vlade RH u
2017. godini**

Zagreb, veljača 2018.

Sažetak

U skladu sa svojim zakonski određenim djelokrugom rada, Povjerenik za informiranje kao neovisno tijelo koje štiti, prati i promiče pravo na pristup informacijama, od 2015. godine prati i primjenu članka 11. Zakona o pravu na pristup informacijama o provedbi savjetovanja s javnošću, prema utvrđenom opsegu akata (zakona, drugih propisa, akata i dokumenata) ili pak krugu obveznika.

Provedba članka 11. Zakona o pravu na pristup informacijama prati se u svim njegovim segmentima, pri čemu se željelo dobiti i rezultate longitudinalnog praćenja, s polaznim točkama koje su utvrđene u ranije provedenim praćenjima provedbe članka 11.

Cilj ovog analitičkog praćenja bio je utvrditi koliki je udio akata za koje je provedeno savjetovanje u odnosu na akte koji su doneseni, objavljeni u Narodnim novinama i koji su stupili na snagu u 2017. godini, te usporediti dobivene rezultate s onima iz analitičkog praćenja br 5/2016. Ujedno, analizirali su se i podaci dobiveni praćenjem modaliteta provedbe savjetovanja – prije svega u odnosu na zakonski rok za provedbu savjetovanja s javnošću, obvezu objave izvješća o provedenom savjetovanju, kao i rok u kojem je navedeno objavljeno, s analizom odgovora na pristigle prijedloge i primjedbe.

Analitičkim praćenjem br. 4/2017 Provedba savjetovanja s javnošću obuhvaćeno je ukupno 608 objavljenih propisa, akata i dokumenata, od kojih 90 zakona, 52 uredbe, 346 pravilnika, 36 standarda, 59 odluka, 9 strategija, 6 programa, 8 planova, 1 kodeks, 1 poslovnik. Izostavljene su uredbe o unutarnjem ustrojstvu koje tijela državne uprave donose prema članku 63. Zakona o sustavu državne uprave, kao i propisi za koje se savjetovanje provodilo u skladu sa Zakonom o procjeni učinka propisa.

Analizom prikupljenih podataka za promatrani opseg akata u proceduri pripremanja i usvajanja za koje je postojala potreba provedbe savjetovanja, utvrđeno je kako je savjetovanje s javnošću provedeno u 276 od 608 ili 45,39% propisa. U odnosu na rezultate analitičkog praćenja iz 2016. kad je savjetovanje bilo provedeno u 174 od 431 ili 40,37% slučajeva - akata za koje je postojala zakonska obveza provedbe savjetovanja, ostvaren je rast od 5,02% , što je ohrabrujuće, ali je i dalje značajno ispod razine koja je zadovoljavajuća.

Među propisima najvišeg ranga – zakonima i uredbama, utvrđeno je kako je savjetovanje u prema praćenju iz 2016. bilo provedeno za 47,62% zakona (njih 20 od 42 zakona) i 28,57 % uredbi (njih 12 od 42 uredbe), dok je prema rezultatima za 2017. godinu utvrđeno kako je savjetovanje s javnošću provedeno za 68,89% zakona (njih 62 od 90 zakona) i 53,85% uredbi (28 od 52 uredbe). Kad je pak riječ o pravilnicima, tijekom 2016. godine savjetovanja s provedena za 41,56 % pravilnika (133 od 320 pravilnika), a 2017. za 48,55 % pravilnika (168 od 346). Savjetovanja su se provodila i za 66,67% programa, 66,67% strategija 12,5% planova i 11,86% odluka, dok za standarde, njih čak 36, uopće nije provedeno savjetovanje.

U odnosu na trajanje provedbe savjetovanja s javnošću prosječan broj dana trajanja savjetovanja za sva tijela i za sve akte bio je 24 dana, što je i dalje bitno ispod Zakonom propisanog roka od 30 dana.

U okviru predmetnog analitičkog praćenja, utvrđeno je da su sudionici savjetovanja na portalu e-Savjetovanja podnijeli ukupno 6.521 prijedlog, mišljenje i komentar (slično kao i prethodne godine, kad je pristiglo 6.608 prijedloga) za 264 akta (za koje je izvješće objavljeno, odnosno dostupno) od kojih je prihvaćeno ili djelomično prihvaćeno njih 1.648, odnosno 25,27%, čime

se udio prihvaćenih ili djelomično prihvaćenih prijedloga i komentara učvrstio na oko jedne četvrtine. Dakle, kao i prethodnih godina, podaci ukazuju da se najmanje četvrtina prijedloga građana i pravnih osoba kao zainteresirane javnosti na koju će se propis odnositi ili će sudjelovati u njegovoj provedbi, smatra opravdanim i dovoljno kvalitetnim da donositelj propisa izmijeni svoj prvotni nacrt i uvaži komentare.

Povjerenik za informiranje je, temeljem analitičkog pregleda, izradio i preporuke za poboljšanje primjene članka 11. Zakona o pravu na pristup informacijama, a rezultati praćenja bit će korišteni u postupanju po predstavkama odnosno inspekcijском nadzoru, kao i za potrebe održavanja edukacijskih ciklusa Povjerenika za informiranje u suradnji s Uredom za udruge Vlade RH i Državnom školom za javnu upravu.

Sadržaj

DIO I. SVRHA, PREDMET I METODOLOGIJA PRAĆENJA	3
1. Svrha i razlozi praćenja provedbe savjetovanja s javnošću u tijelima državne uprave i državnim upravnim organizacijama	3
2. Metodologija praćenja	5
DIO II. REZULTATI PRAĆENJA	7
1. Provedba savjetovanja s javnošću i poštivanje zakonske obveze	7
2. Rokovi provedbe savjetovanja	13
3. Zaključak i preporuke	15

1. Svrha i razlozi praćenja provedbe savjetovanja s javnošću u tijelima državne uprave i državnim upravnim organizacijama

Zakon o pravu na pristup informacijama, u članku 11., propisuje da su državna tijela, tijela državne uprave, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave te pravne osobe s javnim ovlastima dužna provoditi savjetovanja s javnošću o nacrtima zakona i podzakonskih propisa, kao i za opće akte te strateške i planske dokumente kada se njima utječe na interese građana i pravnih osoba. Članak 11. propisuje kako savjetovanja s javnošću tijela državne uprave provode preko središnjeg državnog internetskog portala za savjetovanja s javnošću, a druga državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravne osobe s javnim ovlastima preko internetske stranice ili preko središnjeg državnog internetskog portala za savjetovanje s javnošću.

Kao prvi korak u ispunjavanju zakonske obveze, obveznici su dužni donijeti i na svojoj internetskoj stranici objaviti plan savjetovanja s javnošću za kalendarsku godinu najkasnije do isteka prethodne kalendarske godine. O izmjenama plana savjetovanja tijelo javne vlasti dužno je istim putem izvijestiti javnost. Plan savjetovanja s javnošću treba sadržavati naziv propisa, općeg akta ili dokumenta za koji se provodi savjetovanje, očekivano vrijeme njegova donošenja ili usvajanja, okvirno vrijeme provedbe internetskog savjetovanja te druge predviđene načine na koje se namjerava provesti savjetovanje, kao što su javne rasprave, distribucija nacrt propisa zainteresiranoj javnosti elektroničkom poštom, sudjelovanje u radnim skupinama i drugo.

Savjetovanje započinje objavom nacrt propisa, općeg akta odnosno drugog dokumenta, s obrazloženjem razloga i ciljeva koji se žele postići donošenjem propisa, akta ili drugog dokumenta te pozivom javnosti da dostavi svoje prijedloge i mišljenja. Savjetovanje su, prema Zakonu, obveznici provedbe savjetovanja dužna provoditi u pravilu 30 dana, pri čemu se skraćeni rok može tolerirati samo u slučaju opravdanih razloga, uz navođenje istih u popratnom dokumentu ili obrazloženju akta. U slučajevima kad se savjetovanje provodi prema posebnom propisu – Zakonu o procjeni učinka propisa, primjenjuju se odredbe tog Zakona.

Po isteku roka za dostavu mišljenja i prijedloga tijelo javne vlasti dužno je izraditi i objaviti na središnjem državnim internetskom portalu za savjetovanje s javnošću odnosno internetskoj stranici izvješće o savjetovanju s javnošću, koje sadrži zaprimljene prijedloge i primjedbe te očitovanja s razlozima za neprihvatanje pojedinih prijedloga i primjedbi. Izvješće o savjetovanju s javnošću nositelj izrade nacrt obvezno dostavlja tijelu koje usvaja ili donosi propis, opći akt ili dokument. Naime, i Poslovnik Hrvatskog sabora (članak 174., stavak 4.) i Poslovnik Vlade RH (članak 30., stavak 4.) sadrže odredbe o obvezi prilaganja izvješća o provedenom savjetovanju od strane podnositelja samom prijedlogu akta. Nakon provedenog savjetovanja dokumentaciju koja nastaje u postupku savjetovanja s javnošću, bilo u elektroničkom obliku bilo na papiru, tijelo javne vlasti dužno je čuvati u skladu s propisima o arhivskom gradivu.

Kroz takvu otvorenost tijela javne vlasti ostvaruje se sadržaj demokratskog procesa u kojem je vlast responsivna u odnosu na potrebe građana, jača se sudjelovanje građana u obavljanju javnih poslova te poboljšava kvaliteta propisa i njihova učinkovitost, a na koncu i njihova implementacija.

Savjetovanje s javnošću mehanizam je koji poznaju i drugi zakonski propisi. Osim Zakona o procjeni učinka propisa, tu su i Zakon o gradnji, Zakon o održivom gospodarenju otpadom i Zakon o zaštiti okoliša, koji predviđaju posebne načine i postupke za upoznavanje javnosti s prijedlozima određenih planskih dokumenata ili odluka te njihovim izmjenama kao i davanje prijedloga i mišljenja od strane javnosti. Postupci uključivanja javnosti predviđeni spomenutim propisima predstavljaju poseban oblik savjetovanja s javnošću. Ti su propisi usklađeni s europskom pravnom stečevinom i međunarodnim konvencijama¹ koje predviđaju efikasan i inkluzivan proces uključivanja javnosti u odlučivanje o pitanjima od ključnog značenja za lokalnu zajednicu, a i šire – pitanja utjecaja na okoliš, gospodarenja otpadom i prostornog uređenja. S obzirom da Zakon o pravu na pristup informacijama ne predviđa supsidijarnu primjenu odredbe članka 11., on navodi da provedba savjetovanja s javnošću osim internetske može biti upotpunjena i drugim oblicima.

U skladu s tim, savjetovanja (javne rasprave) prema posebnom propisu koja nije sukladna proceduri za savjetovanje s javnošću prema Zakonu o pravu na pristup informacijama u osnovnim elementima ne može se smatrati ispunjenjem obveze prema Zakonu o pravu na pristup informacijama već se očekuje da se povrh posebnih procedura omogući i internetsko savjetovanje sukladno članku 11. kako bi se što širem krugu korisnika omogućilo uključivanje u donošenje odluka koje imaju neposredan utjecaj na njihov život i rad. Međutim, internetsko savjetovanje ne isključuje i druge načine savjetovanja, kao što su javne rasprave, distribucija nacрта propisa zainteresiranoj javnosti elektroničkom poštom, sudjelovanje u radnim skupinama i dr. U tom smislu, Vladin Kodeks savjetovanja sa zainteresiranom javnošću u postupcima donošenja zakona, drugih propisa i akata iz 2009. i pripadajuće Smjernice aktualne su i dalje te ih tijela mogu primjenjivati u mjeri u kojoj nisu suprotni zakonskim odredbama.

Važnost uključivanja javnosti u proces donošenja odluka prepoznata je i u Akcijskom planu za provedbu nacionalnog plana za borbu protiv diskriminacije 2017.-2019., u čijoj mjeri 3.1. stoji da će se postupku donošenja propisa dosljedno primjenjivati odredbe Zakona o procjeni učinaka propisa i Zakona o pravu na pristup informacijama, kao i podredno Kodeksa savjetovanja sa zainteresiranom javnošću, te pratiti broj (udio) zakona, drugih propisa i strateških dokumenata u odnosu na koje je proveden postupak procjene učinaka propisa sukladno Zakonu o procjeni učinka propisa, odnosno savjetovanja s javnošću sukladno Zakonu o pravu na pristup informacijama, u odnosu na ukupan broj usvojenih zakona, propisa i strateških dokumenata.

Prilikom postupanja Povjerenika za informiranje po predstavkama korisnika i upitima koju su ukazivali na određene probleme u primjeni članka 11. Zakona o pravu na pristup informacijama, iz perspektive nadzornog tijela, povjerenik je započeo s provedbom analitičkih praćenja provedbe savjetovanja s javnošću za pojedine grupe tijela obveznika provedbe savjetovanja. Dodatno se, temeljem uočenih odstupanja, tijekom 2015., 2016. i 2017. godine proaktivno obraćao tijelima s pozivom na usklađivanje postupanja sa Zakonom o pravu na pristup informacijama, osobito u pogledu trajanja savjetovanja (pozivanje tijela da produlji rok u skladu s zakonskom odredbom), vezano uz provedbu savjetovanja za određene akte za koje su postojale nedoumice u vezi utjecaja na korisnike ili vrste akata, te objave plana savjetovanja odnosno izvješća o provedenom savjetovanju.

¹ Konvencija o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša potpisana 25. lipnja 1998. godine (Aarhuška konvencija)

2. Metodologija praćenja

S ciljem utvrđivanja udjela provedenih savjetovanja u odnosu na određeni opseg akta kojih su nositelji izrade bila tijela državne uprave te Vlada RH odnosno njezini uredi i koji su tijekom 2017. godine objavljeni u Narodnim novinama, uključujući i način provedbe savjetovanja, korištena je sljedeća metodologija:

- 1. korak – pomoću pretraživača Narodnih novina (<http://narodne-novine.nn.hr>) utvrđen je popis zakona, uredbi, pravilnika, strategija/planova, kriterija, programa, standarda, smjernica, i kodeksa donesenih i objavljenih tijekom 2017. godine.
- 2. korak – utvrđeni su akti za koje postoji obveza provedbe savjetovanja, čiji su stručni nositelji izrade i/ili donositelji bila tijela državne uprave (ministarstva, središnji državni uredi i državne upravne organizacije) te Vlada RH odnosno njezini uredi. Izostavljeni su akti na koje se primjenjuje Zakon o procjeni učinka propisa i akti koji su donijeti temeljem članka 63. Zakona o sustavu državne uprave² (uredbe o unutarnjem ustrojstvu).
- 3. korak - s obzirom na obvezu provedbe savjetovanja s javnošću za tijela državne uprave putem središnjeg državnog portala za provedbu savjetovanja (eSavjetovanja <https://esavjetovanja.gov.hr/ECon/Dashboard>), izvršena je usporedba baze akata objavljenih u Narodnim novinama tijekom 2017. godine s aktima za koje je provedeno savjetovanje na portalu eSavjetovanja.
- 4. korak – s obzirom na probleme u pretrazi objavljenih savjetovanja na portalu eSavjetovanja, izvršena je za svaki od akata kontrolna radnja pretrage putem internetske tražilice.
- 5. korak – za one akte za koje je pronađeno savjetovanje na središnjem portalu, u prethodno izrađenu bazu podataka uvršteni su i sistematizirani sljedeći podaci: naziv akta; broj Narodnih novina u kojima je akt objavljen; donositelj akta / stručni nositelj izrade akta; vrsta akta; vremensko razdoblje trajanja savjetovanja i broj dana trajanja savjetovanja; datum i rok objave izvješća; broj pristiglih komentara; broj prihvaćenih i/ili djelomično prihvaćenih komentara; te poveznica na savjetovanje.

Ističemo da je, kao i u prethodno praćenom razdoblju, u ovom analitičkom izvješću fokus usmjeren na objektivne pokazatelje provedbe savjetovanja, dok sadržaj propisa i eventualne posljedice na duljinu savjetovanja ili razlozi za izostanak provedbe nisu bili predmetom analize.

Rezultati analitičkog praćenja za 2016. godinu

Ovim se analitičkim izvješćem nastavlja ranije započet proces praćenja provedbe savjetovanja s javnošću u 2015. godini i prate kretanja u odnosu na rezultate prethodnog Analitičkog praćenja br. 5/2016 Provedba savjetovanja s javnošću, kako bi se osigurala mogućnost longitudinalnog praćenje primjene ove obveze od strane obveznika provedbe savjetovanja i u konačnici, kako bi se mogli utvrditi trendovi u nastojanjima da se ojača i standardizira primjena ovog dijela Zakona o pravu na pristup informacijama.

Praćenjem ispunjavanja obveze provedbe savjetovanja u 2016. godine bilo je obuhvaćeno ukupno 65 zakona, 52 uredbe, 458 pravilnika, 4 standarda, 2 smjernice, 11 kriterija, 5 kodeksa,

² NN 150/11, 12/13, 93/16, 104/16

4 plana, 4 programa i 3 strategije, odnosno sveukupno 608 propisa³, akata i dokumenata koje su donijela državna tijela, tijela državne uprave, agencije, zavodi, komora i ostala tijela s javnim ovlastima na državnoj razini. Utvrđeno je kako su promatrana tijela – tijela državne uprave (uključujući i Vladu RH) i državne upravne organizacije, provela savjetovanja za samo u 40,37 posto slučajeva (njih 174 od 431 za koje je postojala obveza provedbe savjetovanja). Među propisima najvišeg ranga - 42 zakonska akta i 42 uredbe, utvrđeno je kako je savjetovanje s javnošću provedeno tek za 32 ili nešto više od trećine propisa (38,1%), s time da su se savjetovanja provodila češće za zakone (20 zakona ili 47,62%), nego za uredbe (12 uredbi ili 28,57%). Od 320 pravilnika, koji su stupili na snagu tijekom 2016. godine, savjetovanje je provedeno za njih 133, odnosno 41,5%. Savjetovanja su se provodila i za 66,66% programa, 50% smjernica, 83,33% strategija i planova, te 50% kodeksa, dok se za kriterije (kojih je bilo 8) i standarde (kojih je bilo 6) uopće nije provelo savjetovanje. U odnosu na trajanje provedbe savjetovanja s javnošću za sve vrste akata, prosječan rezultat, odnosno broj dana trajanja savjetovanja za sva tijela i za sve akte je 22 dana, što je daleko ispod Zakonom propisanog roka od 30 dana, dok je prosječan rok za objavu izvješća, odnosno analize pristiglih primjedbi i prijedloga bio 19 dana. Sudionici provedbe savjetovanja su na akte za koje je provedeno analitičko praćenje dostavili ukupno 2211 primjedbi, od kojih je 593 prihvaćeno ili djelomično prihvaćeno, odnosno nešto više od jedne četvrtine pristiglih primjedbi biva usvojeno.

Rezultati analize, osim javne objave izvješća, koriste Povjereniku za informiranje kao podloga za identificiranje potrebe, pripremu i provedbu inspekcijskog nadzora (osobito statistički podaci o provedbi savjetovanja za pojedina tijela javne vlasti), kao i redovito postupanje po predstavkama.

---

³ U odnosu na ukupan broj akata, za potrebe daljnje analize primjene ove zakonske obveze izostavljeni su oni akti za koje je postojala obveza provedbe savjetovanja prema Zakonu o procjeni učinaka propisa, odnosno za one akte koji su se donosili radi usklađivanja s propisima višeg ranga, poput Zakona o sustavu državne uprave, u okviru mogućnosti utvrđivanja navedenog za potrebe izrade analitičkog praćenja.

DIO II. REZULTATI PRAĆENJA

1. Provedba savjetovanja s javnošću i poštivanje zakonske obveze

Kako bi se osigurala usporedivost s rezultatima iz prethodnog razdoblja, i ovoga su puta prilikom utvrđivanja opsega akata za analitičko praćenje izostavljene uredbe o unutarnjem ustrojstvu koje tijela državne uprave donose prema članku 63. Zakona o sustavu državne uprave, kao i propisi za koje se savjetovanje provodilo u skladu sa Zakonom o procjeni učinka propisa, pa je fokus analitičkog praćenja bio upravo na utvrđivanju opsega akata koji su objavljeni tijekom 2017. godine u službenom glasilu Republike Hrvatske Narodne novinama za koje je postojala obveza provedbe savjetovanja s javnošću prema članku 11. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Osim opsega akata, posebna je pozornost dana načinu provedbe savjetovanja u smislu utvrđivanja opsega prema nositeljima izrade, određivanje je li riječ o integralnom aktu ili izmjenama i dopunama akta, zatim u odnosu na trajanje savjetovanja, u odnosu na rokove objave izvješća o provedenom savjetovanju s obrazloženjima uz pristigle komentare koji nisu mogli biti prihvaćeni.

Analitičkim praćenjem br. 4/2017 Provedba savjetovanja s javnošću obuhvaćeno je ukupno 608 objavljenih propisa, akata i dokumenata, od kojih 90 zakona, 52 uredbe, 346 pravilnika, 36 standarda, 59 odluka, 9 strategija, 6 programa, 8 planova, 1 kodeks i 1 poslovnik.

Analizom prikupljenih podataka za promatrani opseg akata u proceduri pripremanja i usvajanja za koje je postojala potreba provedbe savjetovanja, utvrđeno je kako je savjetovanje s javnošću provedeno u 276 od 608 ili 45,39% propisa. U odnosu na rezultate analitičkog praćenja iz 2016. kad je savjetovanje bilo provedeno u 174 od 431 ili 40,37% slučajeva - akata za koje je postojala zakonska obveza provedbe savjetovanja, ostvaren je rast od 5,02% .

Tablica 1. Prikaz udjela provedenih savjetovanja prema vrsti akata u 2017.

<i>Vrsta propisa / akta</i>	<i>Broj</i>	<i>Provedeno savjetovanja</i>	<i>Neprovedeno savjetovanja</i>	<i>Udio provedenih savjetovanja, 2017. godina (%)</i>
<i>Zakon</i>	90	62	28	68,89%
<i>Uredba</i>	52	28	24	53,85%
<i>Pravilnik</i>	346	168	178	48,55%
<i>Odluka</i>	59	7	52	11,86%
<i>Strategija</i>	9	6	3	66,67%
<i>Program</i>	6	4	2	66,67%
<i>Plan</i>	8	1	7	12,50%
<i>Kodeks</i>	1	0	1	0,00%
<i>Standardi</i>	36	0	36	0,00%
<i>Poslovnik</i>	1	0	1	0,00%
Ukupno	608	276	332	45,39%

Najveći udio provedenih savjetovanja odnosi se na savjetovanja za zakone kao propise najvišeg ranga (68,89%), zatim na strategije i programe kao strateške dokumente koji podupiru i komplementarni su primjeni drugih propisa (66,67%), te za uredbe (53,85%) i pravilnike (48,55%). Istovremeno, savjetovanja su se provodila za 12% odluka i 14% planova odnosno 67% strategija i programa, dok za standarde, kodekse i poslovnike nije bilo savjetovanja s javnošću. Detaljna razrada prema vrstama propisa i nositeljima pripreme akata nalazi se u Tablici 3.

Sveukupno se za propise najvišeg ranga – zakone, uredbe i pravilnike može kazati kako se obveza provedbe savjetovanja s javnošću provodi u 52,86% slučajeva, dakle samo polovično se poštuje ova zakonska obveza od strane državnih tijela na središnjoj razini, unatoč činjenici da se udio provedenih savjetovanja za propise kontinuirano povećava.

Tablica 2. Prikaz udjela provedenih savjetovanja za zakone, uredbe i pravilnike 2016/2017.

<i>Vrsta propisa</i>	<i>Provedena savjetovanja / ukupan broj propisa 2016.</i>	<i>Udio provedenih savjetovanja 2016.</i>	<i>Provedena savjetovanja / ukupan broj propisa 2017.</i>	<i>Udio provedenih savjetovanja 2017.</i>	<i>Porast 2016/2017</i>
<i>Zakon</i>	20/42	47,62%	62/90	68,89%	21,27%
<i>Uredba</i>	12/ 42	28,57%	28/52	53,85%	25,28%
<i>Pravilnik</i>	133/320	41,56%	168/346	48,55%	6,99%
Uk./prosj.	165/404	40,84%	258/488	57,10%	16,26%

Evidentan je porast udjela provedenih savjetovanja s javnošću za najznačajnije vrste propisa – zakone, uredbe i pravilnike (Tablica 2). Savjetovanje je provedeno za 68,89% zakonskih prijedloga, što u odnosu na 2016., kada je praktički svaki drugi zakon stupao na snagu bez provedenog savjetovanja (47,62%), predstavlja rast od čak 21,27%. Kad je riječ o uredbama, zamjetan je rast od 25,28% udjela uredbi za koje je provedeno savjetovanje – u 2017. godini 53,85%, dok je u 2016. to bilo slučaj za samo 28,57% uredbi. Ako pak analiziramo ukupno zakone i uredbe kao propise najvišeg ranga, vidljivo je da je u 2017. provedeno savjetovanje za 61% zakona i uredbi, dok je u 2016. bilo provedeno savjetovanje za 38% zakona i uredbi, što predstavlja porast od 23%. Ako tim podacima pribrojimo savjetovanja za pravilnike (48,55% u 2017.) ostvaren je kumulativni porast od 16,26% provedenih savjetovanja za zakone, uredbe i pravilnike.

Tablica 3: Broj i vrsta akata objavljenih u Narodnim novinama 2017. godine, za koje je postojala obveza provedbe savjetovanja, prema stručnom nositelju izrade

	Tijelo javne vlasti	PRAVILNIK	UREDBA	ZAKON	ODLUKA	STRATEGIJA	PROGRAM	PLAN	KODEKS	STANDARD	POSLOVNIK
MINISTARSTVA	Vlada RH / uredi	0	3	1	15	0	0	0	0	0	0
	Ministarstvo uprave	3	7	9	2	0	0	2	0	0	0
	Ministarstvo zdravstva	7	0	3	0	0	0	0	0	0	0
	Ministarstvo pravosuđa	11	1	13	1	0	0	1	0	0	1
	Ministarstvo hrvatskih branitelja	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0
	Ministarstvo regionalnoga razvoja i fondova EU	1	3	2	1	1	0	0	0	0	0
	Ministarstvo unutarnjih poslova	13	5	3	1	0	1	0	0	0	0
	Ministarstvo demografije, obitelji, mlade i socijalnu politiku	1	0	4	0	3	1	0	0	0	0
	Ministarstvo financija	47	8	11	2	1	0	0	0	0	0
	Ministarstvo gospodarstva, poduzetništva i obrta	14	3	3	0	0	0	0	0	0	0
	Ministarstvo obrane	19	0	1	1	1	0	0	0	0	0
	Ministarstvo vanjskih i europskih poslova	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	Ministarstvo rada i mirovinskoga sustava	19	1	10	3	0	0	0	0	0	0
	Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture	25	2	6	3	0	0	4	0	0	0
	Ministarstvo poljoprivrede	103	0	5	2	0	1	0	0	0	0
	Ministarstvo turizma	8	1	1	0	0	0	0	0	0	0
	Ministarstvo zaštite okoliša i energetike	9	11	5	4	1	2	0	0	0	0
	Ministarstvo graditeljstva i prostornoga uređenja	15	2	5	0	1	0	0	0	0	0
	Ministarstva znanosti i obrazovanja	14	2	2	21	0	0	0	0	36	0
	Ministarstvo kulture	4	0	3	0	0	0	0	0	0	0
Ministarstvo državne imovine	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	
SREDIŠNJI DRŽAVNI UREDI	Središnji državni ured za sport	2	1	0	0	0	0	0	0	0	0
	Središnji državni ured za razvoj digitalnog društva	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Središnji državni ured za središnju javnu nabavu	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0

	Središnji državni ured za Hrvate izvan RH	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0
DRŽAVNE UPRAVNE ORGANIZACIJE	Državna geodetska uprava	2	0	0	1	1	0	0	0	0	0
	Državni hidrometeorološki zavod	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Državni zavod za intelektualno vlasništvo	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0
	Državni zavod za mjeriteljstvo	8	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	Državni zavod za statistiku	2	0	0	0	0	0	1	0	0	0
	Državni zavod za radiološku i nuklearnu sigurnost	9	0	1	1	0	0	0	0	0	0
	Državna uprava za zaštitu i spašavanje	5	2	0	0	0	1	0	0	0	0
	UKUPNO	346	52	90	59	9	6	8	1	36	1

2. Provedba savjetovanja prema nositelju pripreme akta

Ako prikupljene podatke sagledamo kroz prizmu tijela koja su bila nositelji izrade propisa, jasno je da su veliki resori i njihova ministarstva ti koji su kumulativno proveli više savjetovanja od svih ostalih zajedno. Prije svega riječ je o Ministarstvu poljoprivrede, koje je tijekom 2017. godine pripremlilo 111 akata, a od čega ih je na savjetovanju bilo 61, odnosno 55%, zatim Ministarstvo znanosti i obrazovanja s pripremljenih 75 akata i provedenih svega 10 savjetovanja (13%), te Ministarstvo financija sa 69 akata i provedenih 15 savjetovanja (odnosno 22 %).

Prilikom analize udjela provedenih savjetovanja u odnosu na broj ukupno pripremljenih akata, kao najdosljedniji u primjeni ove zakonske obveze izdvojeni su sa 100% provedenih savjetovanja Ministarstvo zdravstva (10/10), Središnji državni ured za sport (3/3) i Ministarstvo hrvatskih branitelja (1/1), a slijede Ministarstvo regionalnog razvoja i fondova EU (7/8, odnosno 87%), Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku (7/9, odnosno 78%), Ministarstvo rada i mirovinskog sustava (25/33, odnosno 76%), te sa 75% Ministarstvo zaštite okoliša i energetike (24/32) i Državna uprava za zaštitu i spašavanje (6/8). Ministarstvo kulture savjetovanja je provodilo u 71% slučajeva, Ministarstvo pravosuđa i Državni zavod za radiološku i nuklearnu sigurnost u 64% slučajeva, Ministarstvo turizma u 60% slučajeva, a Ministarstvo gospodarstva, poduzetništva i obrta za 55%, a Ministarstvo uprave za 52% akata.

Sva ostala promatrana tijela javne vlasti to su činila u manje od 50% slučajeva pri pripremi i/ili usvajanju akata.

Ujedno utvrđeno je kako savjetovanja za objavljene propise i akte tijekom 2017. nisu provodili Ministarstvo vanjskih i europskih poslova, Ministarstvo državne imovine i Državni zavod za intelektualno vlasništvo, iako su promatranom razdoblju bili nosioci pripreme i/ili donosioci akata koji prema Zakonu o pravu na pristup informacijama trebaju biti predmetom provedbe savjetovanja s javnošću.

Kako u analizi nisu razmatrani akti koji nisu bili objavljeni do 31. prosinca 2017., moguća savjetovanja koja su provodili određeni stručni nositelji nisu obuhvaćena analizom, već samo oni koji su do kraja 2017. godine usvojeni i objavljeni u Narodnim novinama.

Tablica 4: Prikaz udjela provedenih savjetovanja, trajanja savjetovanja i broja dana potrebnih za objavu izvješća prema tijelu

	Tijelo javne vlasti	OBJAVLJENIH AKATA	AKATA NA SAVJETOVANJU	UDIO PROVEDENIH SAVJETOVANJA (%)	PROSJEČNO TRAJANJE SAVJETOVANJA (DANA)	PROSJEČNO TRAJANJE ROKA ZA OBJAVU IZVJEŠĆA (DANA)
	Vlada RH / uredi	19	1	5%	6	34
MINISTARSTVA	Ministarstvo uprave	23	12	52%	20	8
	Ministarstvo zdravstva	10	10	100%	31	24
	Ministarstvo pravosuđa	28	18	64%	19	11
	Ministarstvo hrvatskih branitelja	1	1	100%	30	56
	Ministarstvo regionalnoga razvoja i fondova EU	8	7	87%	18	16
	Ministarstvo unutarnjih poslova	23	11	48%	13	6
	Ministarstvo demografije, obitelj, mlade i socijalnu politiku	9	7	78%	25	48
	Ministarstvo financija	69	15	22%	22	26
	Ministarstvo gospodarstva, poduzetništva i obrta	20	11	55%	27	14
	Ministarstvo obrane	22	2	9%	23	19
	Ministarstvo vanjskih i europskih poslova	3	0	0%	0	0
	Ministarstvo rada i mirovinskoga sustava	33	25	76%	21	10
	Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture	40	15	37%	26	21
	Ministarstvo poljoprivrede	111	61	55%	17	10
	Ministarstvo turizma	10	6	60%	25	12
	Ministarstvo zaštite okoliša i energetike	32	24	75%	30	27
	Ministarstvo graditeljstva i prostornoga uređenja	23	9	39%	26	50
	Ministarstva znanosti i obrazovanja	75	10	13%	24	12
	Ministarstvo kulture	7	5	71%	30	56
	Ministarstvo državne imovine	2	0	0%	0	0
SREDIŠNJI DRŽAVNI UREDI	Središnji državni ured za sport	3	3	100%	26	25
	Središnji državni ured za razvoj digitalnog društva	-	-	-	-	-
	Središnji državni ured za središnju javnu nabavu	-	-	-	-	-
	Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje	1	1	100%	31	14
	Središnji državni ured za Hrvate izvan RH	1	1	100%	16	11
DRŽAVNE UPRAVNE ORGANIZACIJE	Državna geodetska uprava	4	2	50%	24	8
	Državni hidrometeorološki zavod	-	-	-	-	-
	Državni zavod za intelektualno vlasništvo	1	0	0%	0	0
	Državni zavod za mjeriteljstvo	8	4	50%	31	10
	Državni zavod za statistiku	3	1	33%	30	8
	Državni zavod za radiološku i nuklearnu sigurnost	11	7	64%	38	17
	Državna uprava za zaštitu i spašavanje	8	6	75%	29	17
	UKUPNO	608	276	45%	21	31

2. Rokovi provedbe savjetovanja

Povjerenik za informiranje učestalo zaprima predstavke građana i pravnih osoba vezane uz rok u kojem se savjetovanje provodi, pa se stoga ponovno posebna pažnja dala praćenju broja dana trajanja savjetovanja i broja dana koliko je tijelu trebalo da sastavi i objavi odgovore na pristigla mišljenja, prijedloge i primjedbe, budući se korisnici učestalo obraćaju povjereniku za informiranje i radi činjenice da izostaje objava izvješća s odgovorima na prijedloge i mišljenja. Iako valja imati na umu kako rok za objavu izvješća o provedenom savjetovanju nije propisan i stručni nositelj ga treba utvrditi unaprijed prema procijenjenom broju očekivanih primjedbi i mišljenja, može se uočiti kako pa su neka tijela bila sklonija unaprijed odrediti znatno dulji rok, čak i dulje no što je rok trajanja samog savjetovanja.

Analiza o prosječnom broju dana trajanja savjetovanja i broja dana potrebnih za objavu izvješća prikazana je u tablici 4., prema tijelu, obvezniku provedbe savjetovanja za sve akte kojih su bili nosioci pripreme propisa u 2017. godini.

Kada je pak riječ o poštivanju zakonske odredbe o trajanju savjetovanja od 30 dana, prema analiziranim podacima Ureda za udruge, s portala e-Savjetovanja vidljivo je kako je savjetovanje provedeno u zakonom propisanom roku u svega u 24,00% slučajeva. Prema praćenju Povjerenika za informiranje o načinu provedbe savjetovanja za propise najvišeg ranga – zakone i uredbe koji su stupili na snagu tijekom 2017. godine, utvrđeno je kako je za njih 43,83 % provedeno savjetovanje u trajanju od 30 dana i više, što predstavlja porast u odnosu na godinu ranije od 25,08%. Pozitivni pokazatelji vezano uz praćenje trajanja savjetovanja nastavljeni su i uočenim smanjivanjem udjela akata za koje je bio neadekvatan rok od oko 10% - za 46,07% akata savjetovanje je provedeno u trajanju od 15-29 dana, što predstavlja smanjenje u odnosu na godinu ranije od 10,18%, dok je pak provedba savjetovanja u roku ispod 15 dana pala sa 25,00% u 2016. godini na nešto malo iznad 10 % u 2017. godini. Trajanje provedbe savjetovanja kao posebno praćenom segmenta provedbe Zakona o pravu na pristup informacijama je bilo uključeno u sva postupanja Povjerenika za informiranje u kontekstu posrednog i neposrednog praćenja, odnosno inspekcijskog nadzora, kao i postupanja po predstavkama, pa se kontinuirano upućivalo na ispravnu primjenu Zakona od strane tijela javne vlasti koja su obveznici provedbe savjetovanja s javnošću.

Tablica 4. Usporedni pregled trajanja savjetovanja za zakone i uredbe koji su stupili na snagu 2016. godine i 2017. godine

Trajanje savjetovanja (dani)	Broj savjetovanja 2016.	Udio (%)	Broj savjetovanja 2017.	Udio (%)
30 i više	6	18,75	39	43,83
15 – 29	18	56,25	41	46,07
kraće od 15	8	25,00	9	10,10
Ukupno	32	100	89	100

Ukupno uzevši, u odnosu na trajanje provedbe savjetovanja s javnošću za sve vrste akata, prosječan rezultat, odnosno broj dana trajanja savjetovanja za sva tijela i za sve akte je 24 dana, što je bitno ispod Zakonom propisanog roka od 30 dana.

Svega 4 ministarstva poštovala su rok koji propisuje Zakon o pravu na pristup informacijama – Ministarstvo zdravstva (10 savjetovanja), Ministarstvo zaštite okoliša i energetike (24 savjetovanja), Ministarstvo kulture (5 savjetovanja) i Ministarstvo hrvatskih branitelja (samo 1

savjetovanje), Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje (1 savjetovanje), kao i neke državne upravne organizacije - Državni zavod za mjeriteljstvo (4 savjetovanja) i Državni zavod za statistiku (1 savjetovanje), a Državna uprava za zaštitu i spašavanje savjetovanja je provodila također gotovo u skladu s rokovima (29 dana, 6 savjetovanja). Posebno, međutim, valja istaknuti i tijelo koje je rokove provedbe savjetovanja i premašilo, uviđajući potrebu i korist od dijaloga sa stručnom i širom javnošću u pripremi propisa – Državni zavod za radiološku i nuklearnu sigurnost proveo je 2017. godine 7 savjetovanja koja su prosječno trajala čak 38 dana. Blizu propisanog roka, savjetovanja su provodila sljedeća tijela državne uprave: prosječno 27 dana Ministarstvo gospodarstva, poduzetništva i obrta, prosječno 26 dana Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture, Ministarstvo graditeljstva i prostornog uređenja i Središnji državni ured za sport, te s prosječno 25 dana Ministarstvo turizma. Veliki broj tijela, međutim, savjetovanja je provodio ispod 25 dana - Ministarstvo znanosti i obrazovanja i Državna geodetska uprava prosječno u trajanju od 24 dana, Ministarstvo obrane 23 dana, Ministarstvo financija 22 dana, Ministarstvo rada i mirovinskog sustava 21 dan, a Ministarstvo uprave 20 dana.

Ispod 20 dana savjetovanja su prosječno organizirala sljedeća tijela: Ministarstvo pravosuđa (19 dana), Ministarstvo regionalnog razvoja i fondova EU (18 dana), Ministarstvo poljoprivrede (17 dana), Središnji državni ured za Hrvate izvan RH (16 dana), Ministarstvo unutarnjih poslova (13 dana), te Vlada i Vladini uredi (samo 6 dana).

Posljednji promatrani segment analitičkog praćenja odnosio se utvrđivanje je li izvješće u:z pojedino savjetovanje objavljeno i uvidom u objavljena izvješća o provedenom savjetovanju. Pritom se utvrđivao broj pristiglih prijedloga i komentara, kao i broj prihvaćenih i djelomično prihvaćenih prijedloga i komentara, prema tijelima i prema aktima.

U okviru praćenja ovog posljednjeg segmenta procesa savjetovanja, valja razlikovati analizu dostavljenih primjedbi kao responsivni mehanizam prema sudionicima savjetovanja te izvješće o provedenom savjetovanju, koje se kao dokument prilaže uz prijedlog propisa, sukladno Poslovniku Hrvatskog sabora (čl. 174. st. 4.) i Poslovniku Vlade RH (čl. 30. st. 4.).

Vezano uz obvezu objave izvješća o provedenom savjetovanju s odgovorima na pristigle komentare i mišljenja, kao ključni segment dijaloga s onima koji se uključuju u proces donošenja odluka, Povjerenik je posebnu pažnju posvetio upravo ovom dijelu praćenja provedbe savjetovanja.

U skladu sa zakonskim obvezama, odnosno nastavno na činjenicu da za objavu izvješća o provedenom savjetovanju nije propisan rok, tijela su navodila proizvoljne datume kad se može očekivati objava izvješća o provedenom savjetovanju.

U odnosu na 276 provedenih savjetovanja, izvješće o provedenom savjetovanju s komentarima i odgovorima u trenutku analitičkog praćenja objavljeno je u 259 ili 93,84% slučajeva.

U okviru predmetnog analitičkog praćenja, utvrđeno je da su sudionici savjetovanja na portalu e-Savjetovanja podnijeli ukupno 6.521 prijedlog, mišljenje i komentar (slično kao i prethodne godine, kad je pristiglo 6.608 prijedloga) za 264 akta (za koje je izvješće objavljeno, odnosno dostupno) od kojih je prihvaćeno ili djelomično prihvaćeno njih 1.648, odnosno 25,27%, čime se udio prihvaćenih ili djelomično prihvaćenih prijedloga i komentara učvrstio na oko jedne četvrtine. Dakle, kao i prethodnih godina, podaci ukazuju da se najmanje četvrtina prijedloga građana i pravnih osoba kao zainteresirane javnosti na koju će se propis odnositi ili će

sudjelovati u njegovoj provedbi, smatra opravdanim i dovoljno kvalitetnim da donositelj propisa izmijeni svoj prvotni nacrt i uvaži komentare.

3. Zaključak i preporuke

Kao i u prethodnom razdoblju, Povjerenik za informiranje je ovim analitičkim praćenjem želio utvrditi udio provedenih savjetovanja u odnosu na određeni opseg akta kojih su nositelji izrade bila tijela državne uprave te Vlada RH odnosno njezini uredi, a koji su tijekom 2017. godine objavljeni u Narodnim novinama. Ovo je analitičko izvješće uključivalo usporedivu analizu pojedinih parametara provedbe savjetovanja u odnosu na prethodno razdoblje, uz prethodno utvrđenu metodologiju za prikupljanje i interpretaciju podataka.

Prema podacima iz promatranog razdoblja vidljivo je da se često i sami nositelji izrade akata nalaze u nedoumici treba li akt biti stavljen na savjetovanje prema Zakonu o pravu na pristup informacijama ili pak prema Zakonu o procjeni učinaka propisa, koji je svoju cjelovitu zakonsku novelu te podzakonske propise dobio tijekom 2017. Dodatno, za značajan dio akata (kodeksi, standardi, poslovnici) nositelju izrade prijedloga akata očito nije bio jasno postoji li obveza provedbe savjetovanja ili ne. U tom kontekstu, važno je napomenuti da je Povjerenik za informiranje 2016. godine izradio, distribuirao i objavio na svojoj internetskoj stranici Smjernice za primjenu članka 11. Zakona o pravu na pristup informacijama savjetovanja s javnošću, koje su instruktivne prirode i mogu posložiti kao orijentir u slučaju nedoumica.

Također je potrebno napomenuti kako bi za detaljno utvrđivanje postojanja obveze provedbe savjetovanja i, posljedično, još preciznije podatke bilo potrebno analizirati sadržaj svakog propisa u svrhu određivanja interesa korisnika u svakoj pojedinoj noveli.

U predmetnom je analitičkom praćenju uočen daljnji pozitivni pomak, unatoč činjenici da za više od polovine akata koji su stupili savjetovanje nije bilo provedeno, u odnosu na oko 60% takvih slučajeva u 2016. godini, iako ova zakonska obveza postoji od 2013. godine. Ukupno, tijekom 2016. godine nositelji pripreme akata su na razini svih propisa provodili savjetovanja za 40,37% akata, a 2017. godine za 45,39%, što je za oko 5% veći udio akata za koje su savjetovanja s javnošću provedena. Kad je riječ o propisima najvišeg ranga – zakonima, uredbama i pravilnicima - ostvaren je porast udjela provedenih savjetovanja za 16,26 % u 2017. godini u odnosu na 2016. godinu, kad je prosječni udio akata za koje su provedena savjetovanja bio 40,84% (u 2017. porastao je na 57,10%).

S obzirom da su u analitičkom izvješću Povjerenika za informiranje iz travnja 2015. utvrđene polazne točke praćenja na razini pravilnika kao najznačajnijeg i najčešćeg podzakonskog akta, kada je utvrđeno da tijela državne uprave tijekom 2014. provodila savjetovanja s javnošću za pravilnike u samo 23,56% slučajeva, u izvješću za 2016. godinu utvrđeno je da su se savjetovanja za iste propise provodila u 41,5% slučajeva, a 2017. godine za 48,5% pravilnika, podaci govore u prilog tezi da je postignut određeni, iako ne apsolutno zadovoljavajući napredak.

Kad je riječ o rokovima provedbe savjetovanja, utvrđeno je da postoji puno prostora za napredak jer iz praćenja proizlazi da je rok u kojem je javnosti bilo moguće dostaviti primjedbe i prijedloge bio, usprkos povećanju, još uvijek ispod zakonom propisanog roka od 30 dana – u realnosti je on prosječno iznosio 24 dana. Detaljnim pregledom utvrđeno je da je savjetovanje u trajanju ispod zakonskog roka provedeno za čak 81,2% zakona i uredbi. Za svega 6 akata

od ukupno 32 zakona i uredbе provedeno u savjetovanje u adekvatnom roku od 30 dana. Dodatno, određeni krug tijela nije niti jedno savjetovanje proveo u zakonom propisanom roku, iz čega proizlazi kako vrijeme trajanja nije poticajno za uključivanje javnosti u proces donošenja odluka. Predmetom analize bio je i broj dana u kojem se objavljuju izvješća o provedenom savjetovanju, odnosno objava analize zaprimljenih komentara (s obzirom na formulaciju članka 11. ZPPI), iako rok nije utvrđen Zakonom. Prema prikupljenim podacima za sva tijela i za sve vrste akata, proizlazi da su se analize dostavljenih prijedloga i primjedbi objavljivale u roku od prosječno 20 dana.

U okviru predmetnog analitičkog praćenja, utvrđeno je da su sudionici savjetovanja na portalu e-Savjetovanja podnijeli ukupno 6.521 prijedlog, mišljenje i komentar (slično kao i prethodne godine, kad je pristiglo 6.608 prijedloga) za 264 akta (za koje je izvješće objavljeno, odnosno dostupno) od kojih je prihvaćeno ili djelomično prihvaćeno njih 1.648, odnosno 25,27%, čime se udio prihvaćenih ili djelomično prihvaćenih prijedloga i komentara učvrstio na oko jedne četvrtine. Dakle, kao i prethodnih godina, podaci ukazuju da se najmanje četvrtina prijedloga građana i pravnih osoba kao zainteresirane javnosti na koju će se propis odnositi ili će sudjelovati u njegovoj provedbi, smatra opravdanim i dovoljno kvalitetnim da donositelj propisa izmijeni svoj prvotni nacrt i uvaži komentare.

Kao i za prethodno razdoblje, a slijedom svih uočenih odstupanja u postupanju tijela u odnosu na članak 11. Zakona o pravu na pristup informacijama, Povjerenik za informiranje ostaje pri svojim preporukama za unaprjeđenje primjene članka 11. ZPPI:

- Tijela javne vlasti trebaju pri planiranju svojih normativnih aktivnosti uračunati vrijeme za provedbu savjetovanja od 30 dana te obradu prispjelih mišljenja i prijedloga i izradu izvješća;
- Proces provedbe savjetovanja treba biti dio redovitog godišnjeg planiranja, izraženog kroz ažurne i javno objavljene planove savjetovanja;
- U svrhu dosljednije provedbe članka 11. Zakona o pravu na pristup informacijama, potrebno je podizati razinu znanja i svijesti o provedbi savjetovanja s javnošću i drugim oblicima uključivanja među dužnosnicima i rukovodećim državnim službenicima koji donose odluke;
- Potrebno je uložiti dodatne napore u podizanje razine znanja i svijesti korisnika o mogućnostima participativnog donošenja odluka, između ostalog i korištenjem drugih metoda savjetovanja, kao što su slanje nacrta propisa i akata zainteresiranoj javnosti uz poziv za dostavljanje primjedbi (npr. ciljanim skupinama koje će biti nadležne za provedbu ili stručnim udrugama), provedba javnih rasprava (npr. okrugli stolovi i druga događanja), i slično, kako među korisnicima, tako i među službenicima uključenim u proces pripreme akata;
- Zbog nesuglasja između Zakona o pravu na pristup informacijama i Kodeksa savjetovanja sa zainteresiranom javnošću u postupcima donošenja zakona, drugih propisa i akata, predlaže se Vladi RH da ili stavi izvan snage postojeći Kodeks ili usvoji novi, koji će uvažiti relevantne zakonske odredbe (o roku, planu savjetovanja, izvješću o provedenom savjetovanju, o portalu) te unijeti dobre prakse savjetovanja s javnošću koje su se razvile od donošenja posljednjeg Kodeksa 2009. godine.

Provedba savjetovanja s javnošću u tijelima državne uprave i državnim upravnim organizacijama

Zagreb, veljača 2018.

Pravna osnova: Članak 35. stavak 3. i članak 11. Zakona o pravu na pristup informacijama, NN 25/13, 85/15

www.pristupinfo.hr

Broj stranica: 18

Imenovanje – nekomercijalno – bez prerada: drugi mogu distribuirati djelo u nekomercijalne svrhe dokle god je djelo cjelovito i u neizmijenjenom obliku, uz isticanje autora